

خلیفه حفرت بدون امضای توافق آتش بس، مسکورا ترک کرد

بن بست در لیبی

یک منبع نظامی لیبیایی اعلام کرد که رهبر نیروهای موسوم به ارتش ملی لیبی بدون امضای توافقنامه آتش بس مسکو را ترک کرده است. به گزارش خبرگزاری اسپوتنیک این منبع نظامی نزدیک به نیروهای شرق لیبی با اشاره به مذاکرات مسکو درباره آتش بس در لیبی اعلام کرد که خلیفه حفرت، فرمانده نیروهای مستقر در شرق موسوم به ارتش ملی لیبی مسکو را به مقصد بنغازی ترک کرد و تا زمانی که جدول زمانی مشخصی برای برچیدن شبه نظامیان تعیین نشود، توافقنامه آتش بس با دولت وفاق ملی را امضا نخواهد کرد. وی که خواست نامش فاش شود، بیان اینکه این امر، اختلافی است که منجر به عدم امضای این توافقنامه شده است، گفت: ارتش حفرت در توافق باقی می ماند اما مسأله مورد اختلاف درباره شبه نظامیان و انحلال آنها مانعی برای موافقت با امضای توافقنامه است. این منبع ادامه داد: اغلب بندهای این توافقنامه مورد پذیرش دو طرف است اما هیئت همراه فائز السراج، نخست وزیر دولت وفاق ملی لیبی نمی خواهد زمان مشخصی در توافقنامه برای انحلال شبه نظامیان تعیین شود. وزارت خارجه دولت شرق لیبی نیز با صدور بیانیتهای از جامعه بین الملل خواست که شبه نظامیان در لیبی را تحت فشار قرار داده تا سلاحهایشان را تحویل دهند. در این بیانیه از جامعه بین الملل خواسته شده است که به مسئولیتش در قبال ملت لیبی و فشار بر شبه نظامیان در طرابلس عمل کند. در همین حال محمد طاهر سیاله، وزیر خارجه لیبی شامگاه سه شنبه اعلام کرد که نمایندگان دولت وفاق ملی پس از امضای توافقنامه آتش بس با نظارت روسیه و ترکیه مسکو را به مقصد استانبول ترک کردند. این در حالی است که خلیفه حفرت یک روز برای بررسی پیش نویس توافقنامه مهلت خواسته است. شبکه خبری اسکای نیوز سحرگاه سه شنبه از پایان نشست شش ساعته مسکو با طرفین در گیر در لیبی بدون حصول توافق خبر داد. مذاکرات مسکو در حالی دوشنبه بدون نتیجه پایان یافت که قرار بود امروز از سر گرفته شود اما حمید صافی، مشاور رئیس پارلمان لیبی وابسته به خلیفه حفرت دوشنبه شب اعلام کرد: مذاکرات دیگری در مسکو وجود دارد اما سه شنبه بر گزار نخواهد شد. هیچ توافقی در مسکو صورت نگرفت و طرفین تنها درباره مسأله کمک های بشر دوستانه توافق کردند.

پیش نویس توافقنامه آتش بس در لیبی شامل چند بند است: ۱- توقف تمامی فعالیت های نظامی طبق توافقنامه ای که با ابتکار عمل ترکیه و روسیه از یکشنبه وارد فاز اجرایی شده است. ۲- مشخص کردن خطوط تماس میان طرف های درگیر به منظور تضمین تداوم آتش بس و بازگشت امور به روال عادی خود در طرابلس و دیگر شهرهای لیبی. ۳- تأمین امنیت ارسال کمک های بشر دوستانه به افراد نیازمند. ۴- تشکیل یک کمیته نظامی متشکل از پنج فرقه با مشارکت طرفین درگیر. ۵- تعیین نمایندگان برای تیم های لیبیایی به منظور مشارکت در روند گفت و گوی اقتصادی، نظامی، امنیتی و سیاسی که نماینده سازمان ملل در لیبی آغازگر آن خواهد بود. ۶- تشکیل کارگروه هایی برای تعیین چارچوب توافق سیاسی و مسائل مربوط به امور بشر دوستانه و بهبود اوضاع اقتصادی لیبی.

طرفین درگیر در لیبی در حالی روز گذشته در حال مذاکره برای امضای توافقنامه آتش بس بودند که نیروهای دولت وفاق ملی این کشور نسبت به از بین رفتن این توافقنامه در پی تداوم تحرکات نیروهای خلیفه حفرت در محورهای گیری در جنوب طرابلس هشدار دادند. در همین راستا، محمد قنو، سخنگوی نیروهای دولت وفاق اظهار کرد: نیروهای ما متعهد به اجرای دستورات فرماندهی نظامی عملیات «آتش فشان خشم» در رابطه با آتش بس هستند. وی افزود: نیروهای دولت وفاق پس از گذشت ۴۸ ساعت از اجرایی شدن آتش بس، نقض های مداومی را از سوی نیروهای خلیفه حفرت رصد کرده اند.

گزارش «توسعه ایرانی» از جدیدترین موانع موجود بر سر تشکیل کابینه لبنان

آقای نخست وزیر در محاصره سهم خواهان

شیراز گلزاری

با وجود انتخاب «حسان دیاب» به عنوان نخست وزیر جدید لبنان، همچنان شاهد آن هستیم که نه تنها اعتراض های مردمی فروکش نکرده بلکه بن بست جدید در عرصه سیاسی لبنان پدیدار شده است. اینکه چرا تا به امروز به رغم انتصاب نخست وزیر مکلف در لبنان، همچنان این کشور از عدم استقرار دولت حاکم رنج می برد دلایل متعددی دارد که باید آن را به دو دسته عوامل مخرب داخلی و خارجی تقسیم کنیم. در فاز داخلی بهترین الگوی موجود را باید سخنان اخیر «نبی بری»، رئیس پارلمان لبنان بدانیم. شاید عده ای معتقد باشند که رئیس پارلمان این کشور تا حد زیادی با نخست وزیر جدید لبنان (حسان دیاب) از حیث فکری و گرایش سیاسی در یک سمت و سو قرار دارد اما نکته، دقیقاً در همین نجاه قدیمی و کهنه کار مانند نبی بری که به جناح شیعیان لبنان منتصب است و علناً با سیاست های نخست وزیر لبنان مخالفت می کند، دقیقاً به ما می فهماند که در لبنان چه خبر است

و چرا دولت تا به امروز تشکیل نشده است. نبی بری روز گذشته با انتقاد از برخی شروط دیاب برای تشکیل کابینه لبنان اعلام کرده است که «اگر وزیر سابق و موفق وجود داشته باشد، چرا نباید از آن استفاده شود؟» او در گفت و گوی خود با المنار اظهار کرده که «نخست وزیر مکلف خواستار تشکیل دولت تکنوکرات است؛ اما آنچه ما نمی فهمیم درخواست وی برای انتخاب وزیران مستقل است. آیا استقلال به این معناست که وزیران هیچ ارتباطی با حزب متبوعشان نداشته باشند؟!»

کسی که نخست وزیر را نامزد کرده همین قوای سیاسی و حزبی بوده که اتفاقاً افراد متخصص و فنی سالار هم دارند. من خواهان دولتی هستم که با فساد مبارزه کند، دولتی می خواهیم که وزیرانش شایستگی نجات کشور را داشته باشند، پس چرا نخست وزیر مکلف خود را مقید به اموری کرده که قانون اساسی و عرف آن را تبیین یا تحمیل نکرده است؟»

هجمه علیه مشی تکنوکرات
ایین اظهار نظر (آن هم از سوی رئیس قوه مقننه لبنان) (نه تنها به خوبی نشان می دهد که مخالفت های آشکار در درون این کشور با استقلال وزرا و عدم انتصاب آنها به احزاب وجود

دارد بلکه اساساً این بحث مطرح است که نمی توان خواسته ها و آنچه در ذهن نخست وزیر لبنان برای تشکیل کابینه این کشور می گذرد را به ورطه عملی کشاند. در این میان باید به مدل نگاه و سیاست های مد نظر حسان دیاب به عنوان نخست وزیر مکلف لبنان رجوع کنیم. زمانی که او به این سمت گمارده شد بسیاری از رسانه های سعودی و امراتی به صورت مرتب این خبر را به افکار عمومی مخابره کردند که وی مورد تأیید و حمایت حزب الله لبنان است و حتی کار به جایی رسید که او را مهره جمهوری اسلامی ایران به مردم معرفی کردند. پس از به راه افتادن این مدل از جنگ روانی، دیاب چندین مرتبه در مصاحبه های خود با رسانه های داخلی و خارجی اعلام کرد که هیچ وابستگی به حزب الله یا ایران ندارد و اساساً محور مطالب خود را بر خروج لبنان از بحران اقتصادی، سیاسی و اجتماعی پیش آمده سوق داد. کمی بعد که او دیداری با میشل عون (رئیس جمهوری لبنان) داشت و چند ساعت پس از این دیدار رسانه های لبنان اعلام کردند که اختلاف ها میان دیاب و عون بر سر وزرای مسیحی که قرار است برای تصدی پست معرفی شوند، بالا گرفته است.

اینکه یک مهره قدیمی و کهنه کار مانند نبی بری که به جناح شیعیان لبنان منتسب است، علناً با سیاست های نخست وزیر لبنان مخالفت می کند، دقیقاً به ما می فهماند که در لبنان چه خبر است و چرا دولت تا به امروز تشکیل نشده است

شاید سوال بسیاری از مخاطبان این باشد که مگر نخست وزیر مکلف لبنان چه مولفه هایی را برای انتخاب اعضای کابینه مدنظر دارد و اصولاً از چه مدلی پیروی می کند؟ بر اساس آنچه شبکه های تلویزیونی لبنان و رسانه های این کشور اعلام کرده اند، نخست وزیر لبنان معتقد است که کابینه آینده این کشور باید به ۱۸ وزیر محدود باشد. دیاب فعالیت بیشتر زنان در عرصه سیاسی و اجتماعی را خواستار شده و از سوی دیگر بر فن سالار بودن وزیران تأکید دارد. یکی دیگر از شروط اصلی (که اتفاقاً مورد انتقاد رئیس پارلمان و بسیاری از موافقان و مخالفان او قرار گرفته) حضور نداشتن وزیران دولت پیشین

در کابینه جدید لبنان است. حذف پست وزیر مشاور در دولت، استفاده نکردن از نمایندگان مجلس و ادغام وزارتخانه ها از جمله شروط دیاب برای تشکیل دولت است که همه این مسائل باعث شده که تا به این لحظه کابینه لبنان تشکیل نشود. اما سوال اصلی در فضای کنونی لبنان این است که چرا دیاب تا به این حد تحت فشار است؟

هجمه خارجی به موازات هفته خشم!

روز گذشته میشل عون، رئیس جمهوری لبنان در جریان دیدار با دیپلمات ها و مدیران سازمان های بین المللی در کاخ ریاست جمهوری بعداً رسماً آپاکی را بر دستان مسئولان و شهروندان لبنان ریخت و اعلام کرد به رغم اینکه ما اوضاع خوبی برای به تاخیر انداختن تشکیل دولت داریم، تشکیل این دولت نیاز به انتخاب اشخاصی شایسته دارد که مورد اعتماد مردم و پارلمان باشد! آنچه در ادامه سخنان رئیس جمهوری لبنان مطرح شده، تا حد زیادی نشان می دهد که لبنان همچنان اسیر یک فراموشی است. میشل عون در سخنان روز گذشته خود اعلام می کند که تلاش های بسیاری برای حل بحران های اقتصادی صورت گرفته اما این مسأله نتایج مورد انتظار را به همراه نداشته است و لبنان بهای ۳۰ سال سیاست های مالی اشتباه و همچنین فساد اداری و مالی را پرداخت می کند.

اگر این اظهارات را در کنار وضعیت کف خیابان های بیروت قرار دهیم خط خوبی می فهمیم که یک سری از خط و خطوط ابلاغی از داخل و خارج لبنان در عدم تشکیل دولت این کشور دخیل است؛ چرا که معترضان لبنانی عصر دوشنبه برخی مسیرها در بیروت از جمله پل الرینغ و خیابان های صیدا و طرابلس را در اعتراض به وضعیت اقتصادی و عدم رسیدگی به خواسته هایشان (از جمله تشکیل کابینه ای مستقل و متخصص) مسدود کردند و علاوه بر آن، گروه های معترض لبنانی برای آغاز «هفته خشم» از روز گذشته (سه شنبه) در سراسر مناطق این کشور فراخوان دادند. آنچه در این

زمانی که جناح های وابسته به جریان ۱۴ مارس به نامزدی دیاب برای پست نخست وزیر رای ندادند، معلوم بود که او در تشکیل دولت تنها خواهد ماند، چرا که «آقای نخست وزیر در محاصره سهم خواهان» قرار گرفته است

راستاً تعجب بسیاری از تحلیلگران را به خود جلب می کند این است که چرا با وجود آنکه اعتراض های لبنان از از ۱۷ اکتبر ۲۰۱۹ (۲۵ مهر ۱۳۹۸) تاکنون ادامه دارد اما مسئولان این کشور (با استناد به سخنان اخیر میشل عون و عدم تشکیل دولت توسط حسان دیاب) هیچ راه حل فوری را در دستور کار قرار نمی دهند؟

برای پاسخ به این پرسش باید به این نکته اشاره شود که در روند رای گیری برای مأمور شدن دیاب جهت تشکیل کابینه، جریان های وابسته به ۱۴ مارس مانند حزب المستقبل (به رهبری سعد الحریری)، جریان التقدمی الاشتراکی (به رهبری ولید جنبلاط) و القوات اللبنانیه (به رهبری سمیر جعجع) به وی رای ندادند؛ اما جریان های وابسته به ۸ مارس مانند التيار الوطني الحر (منتسب به میشل عون و به ریاست جبران باسیل) و دو گانه شیعه امل (به رهبری نبی بری) و حزب الله با رای به دیاب اعلام کردند از او در روند تشکیل دولت حمایت خواهند کرد. همین قطب بندی به خوبی نشان می دهد که عربستان سعودی و ایالات متحده به عنوان مهمترین بازیگران عرصه سیاسی و اقتصادی لبنان تا چه حد در تشکیل کابینه این کشور سنگ اندازی کرده اند و حتی دیاب را زیر فشار گذاشته اند؛ به عبارتی دیگر زمانی که جناح های وابسته به جریان ۱۴ مارس به نامزدی دیاب برای پست نخست وزیر رای ندادند، معلوم بود که او در تشکیل دولت تنها خواهد ماند، چرا که «آقای نخست وزیر در محاصره سهم خواهان» قرار گرفته است.

خبر

معترضان عراقی مسیرهای مرکز بغداد را بستند

معترضان عراقی صبح روز گذشته (سه شنبه) مسیرهای میدان «الطیران» در مرکز بغداد را بستند. به گزارش خبرگزاری الاخباریه، گروهی از تظاهرکنندگان صبح روز گذشته میدان الطیران در مرکز بغداد را به نشانه تشدید اعتراض به ادامه فعالیت ادارات ایالتی بستند. معترضان با آتش زدن لاستیک و ایجاد موانع فیزیکی از رفت و آمد خودروها جلوگیری کردند. اعتراض هادر بغداد و چند استان دیگر این کشور پس از یک ماه فروکش کردن از جمعه گذشته بار دیگر آغاز شده است. بغداد و چند استان دیگر عراق از اول اکتبر (دهم مهر ماه ۹۸)، سال میلادی گذشته در اعتراض به نظام سیاسی موجود، نبود قانون و خدمات اجتماعی، کمبود فرصت های شغلی و آمار بالای بیکاری جسته و گریخته شاهد اعتراض های مردمی بوده است. این اعتراض که به کناره گیری «عادل عبدالمهدی» از سمت نخست وزیر انجامید، به یکی

خبر

سوئد ارتش دوران جنگ سر در احمیای کند!

وزیر دفاع سوئد افزایش بودجه دفاعی این کشور را در حالی مطرح کرده که مورد حمایت احزاب دولت هم واقع شده است چون سوئد به دنبال احیای نیروی ارتش دوران جنگ سرد است. به گزارش خبرگزاری فرانسه، پیتر هولت کویست، وزیر دفاع سوئد تأکید کرد که هزینه های دفاعی چندین بار از مه ۲۰۱۵ افزایش داشته است. در پی اتمام جنگ سرد، ارتش سوئد به صورت تدریجی به یک نیروی واکنش متمرکز بر اقدامات و تلاش های بین المللی تبدیل شد. بودجه دفاعی این کشور نصف و تعداد سربازان هم چند بار کم شدند. اما امروز، سوئد در تلاش است تا نیروی دفاعی و ارتش خود را احیا کند. به گفته وزیر دفاع سوئد، اوضاع سیاست گذاری امنیتی در شمال اروپا در طول زمان وخیم شده است و به همین دلیل، حمله ای مسلحانه با استفاده از نیروی نظامی علیه سوئد را نمی توان مستثنی کرد. او گفت: ما در برهه ای

تراپ ۷ میلیارد دلار از بودجه پنتاگون را به دیوار مرزی اختصاص می دهد

دونالد ترامپ در نظر دارد در سال جاری میلادی ۷.۲ میلیارد دلار از بودجه پنتاگون را به ساخت دیوار مرزی اختصاص دهد. این دومین سال پیاپی خواهد بود که بودجه پروژه های ساخت و ساز نظامی و مبارزه با مواد مخدر به ساخت دیوار مرز آمریکا و مکزیک تعلق می گیرد. به گزارش پایگاه خبری هیل، طبق برنامه ریزی های داخلی که از سوی روزنامه واشنگتن پست مشاهده شده، دولت آمریکا ۳.۵ میلیارد دلار از بودجه برنامه های مبارزه با مواد مخدر و ۳.۷ میلیارد دلار از بودجه ساخت و ساز نظامی را به ساخت دیوار مرزی اختصاص خواهد داد. مالفی که در سال گذشته میلادی این دو حوزه صرف ساخت دیوار مرزی شد به ترتیب ۲.۵ میلیارد و ۳.۶ میلیارد دلار بودند. در مجموع ۱۸.۴ میلیارد دلار در دوران ریاست جمهوری دونالد ترامپ از بودجه فدرال صرف دیوار مرزی شده است.

احتمال انصراف نتانیاهاوز در خواست مصونیت

پایگاه اینترنتی روزنامه تایمز آواسرائیل گزارش داد، بنیامین نتانیاهاو، نخست وزیر اسرائیل، ممکن است درخواستش مبنی بر مصونیت پارلمانی را پس بگیرد، هر چند که شانس او در کسب در این زمینه بسیار پایین است. مقام های ارتش حزب لیکود به این روزنامه اسرائیلی گزارش داده اند که نتانیاهاو بر این اقدام تأکید دارد. تا مانع از پیروزی بلامانع رقیبش در حزب ای و سفید شود. دفتر نخست وزیر رژیم صهیونیستی البته واکنشی به این خبر نشان نداده است اما همبرمان بلوک دست راستی نتانیاهاوز گذشته (سه شنبه) در نشست اضطراری درباره این مسأله شرکت و تبادل نظر کردند. روز گذشته، قانون گذاران کمیته سازماندهی کسب با ۱۶ رای موافق در برابر پنج رای مخالف، به ایجاد کمیته ای در مجلس رای دادند که درباره درخواست مصونیت نتانیاهاو تفحص و به احتمال زیاد آن را رد خواهد کرد. هنوز مشخص نیست این کمیته چه زمانی آغاز به کار خواهد کرد.

